

"SLUŠOVICKÁ MAFIE" V AKCI

(Pokračování z minulého čísla)

Jde například opět o různé "účetnické figle", porušování norem při nákupu a evidování zásob, "kouzla" se základními prostředky a pochopitelně hlavně o zmíněné již budovy: přesněji řečeno o ceny podniků, staveb a jiných slušovických zařízení či jejich materiálně technického záze-
mi.

(Tak třeba na soukromá konta "podnikatelů" byly účtovány značné částky: Každá z uvedených operací se často pohybovala v řádu několika milionů korun. A to bez dokladu, kterým by ověřoval uskutečnění dané operace, navíc bez textového zdůvodnění účetního zápisu. Kromě toho organizace soustavně účtovala nákupy a prodeje materiálu v hodnotě stamilionů korun, pochopitelně bez skladové evidence přímo do spotřeby. Neúčtovalo se ani ve skladech rozpracované výroby...)

Část IX.

Tyto závěry finanční revize se mohou doplnit dalšími zjištěními: Například podle kompetentních pracovníků agrokombinátu, znalých věcí, se průběžným zučtováním materiálu a komponentů do výroby "zakrývaly i nákupy nepotřebného materiálu" a jeho likvidace: Tím se uměle zvyšovaly přímé náklady výroby, což se mimo jiné úspěšně využívalo také při tvorbě cen monopolní produkce (zejména počítačů), kde šlo o nákladový typ ceny.

JAK LZE TAKÉ ZBOHATNOUT

A jaký to všechno mělo smysl ve vztahu k našemu problému? Velmi jednoduchý. Veškeré neevidované zásoby včetně rozpracování výroby "nebyly předmětem" navržené delimitace majetku při dělení družstva. Nalézaly se totiž vesměs v objektech pozdějšího DAK MOVA. Jinak řečeno, netvořily součást čistě zemědělských středisek. Konečně, při prodeji skladů, výrobních středisek, obchodů a ostatních objektů v rámci "privatizace" byly neevidované zásoby "převedeny bez převahovacího protokolu" a tudíž bezúplatně...

Na některé způsoby, jak získat za "pakatel" výhodné objekty patřící ještě počátkem roku 1990 JZD agrokombinátu Slušovice či část jeho "výrobních prostředků" v podstatě téměř zadarmo, jsme poukázali právě v předchozí části našeho seriálu. Ovšem, bylo jich daleko víc. Pár z nich odhalila zaátkem roku 1992 finanční revize, jiné cesty úniku družstevního majetku se sice objevily, ale vyšetřovací orgány je bagatelizovaly případně "smetly se stolu", další musíme teprve vystopovat a prokázat. Přesto však si můžeme velmi slušný obrázek o oněch "zajímavých transakcích udělat". Zejména právě ze zjištění citované již finanční revize. A pochopitelně z doplnkových výpovědí pracovníků družstva a z dokumentů, které se podařilo autorovi tohoto seriálu publikovat během několika let získat...

(Jak vidno, zastíracích praktik a manévrů existovalo ve slušovickém družstvu přehrše. A nikoliv pouze v letech 1990 či 1991: Používaly se už v předchozím období. Umožňovaly totiž vedoucím funkcionářům zastírat hospodaření agrokombinátu a činit je naprosto nepříhledným. A zkušenosti, které se takto získaly v minulosti, se v nových "změněných" podmínkách hodily. Například v roce 1990 došlo k prodeji více než poloviny základních prostředků za "směšnou" cenu, ale podle bilance jejich objem v té době výrazně vzrostl...)

Když už jsme u těch základních prostředků, tak při jejich pořizování se záměrně porušovala celá řada norem, počínaje neexistencí stavebních povolení a konče financováním z provozních prostředků. Ostatně, čtenář si jistě vzpomene, že právě o těchto věcech jsme se rozeptávali v předšlých kapitolách dost podobně.

Vraťme se však k našim základním prostředkům. Některé z nich, a to i ve statistických hodnotách, byly zahrnovány do DKP a díky tomu pak v roce tzv. aktivace stoprocentně odepisovány. Finanční revize v této souvislosti třeba zjistila, že v roce 1990 se prováděly v této souvislosti mimořádně vysoké odpisy některých objektů: úhrnem se jednalo téměř o dvojnásobek předchozího roku.

(Ze Fici, že uvedené vysoké odpisy se vztahovaly vesměs na objekty připravované pro tzv. privatizaci, čili k "prodeji". Aby tedy úbytek základních prostředků nebyl tak nápadný, dostávaly naopak střediska, která neměla v rámci dělení připadnout DAK MOVA Slušovice, později Bra-

tislava, pokyny k nadhodnocení ceny budov. Jako důvod se uvádělo například zlepšení podkladů pro banky při jednáních o úvěrech. Současně s tím se však praktikovaly jiné metody. Mimo jiné bylo zjištěno další znerovnoprávnění některých mikrostruktur pro budoucí dělení majetku. Tedy těch méně lukrativních, o něž nikdo z tehdejšího vedení agrokombinátu nestál...)

Tohle všechno se prakticky dělo v jediném roce, tj. 1990. Nejen se záměrně ochudil řadové členy družstva, ale hlavně jako faktické kroky k realizaci velkého plánu: Převést co největší majetková aktiva do soukromých rukou. Čili do vlastnictví některých funkcionářů představenstva JZD DAK Slušovice, dalších vedoucích pracovníků agrokombinátu a pochopitelně i jejich rodinných příslušníků resp. přátel. I když jsme o tomhle už psali mnohokrát, stojí za to si některé věci opět připomenout a doplnit je o další konkrétní fakta a nová zjištění.

Tricet šest společností (akciových i těch s ručením omezeným), do jejichž údaj se podařilo v podnikovém rejstříku obchodního soudu nahlédnout, tvořilo jen část z celkového počtu těch nově založených. Osmadvacet z nich vzniklo v roce 1990 a jejich zapsaný majetek obnášel necelých devět milionů korun. Tedy v té době. Je možné: půl roku po založení zmíněných společností se uskutečňuje ve Slušovicích v rámci "jako-by privatizace" výprodej majetku družstva. A uvedené společnosti v onom "privatizačním" procesu nakoupily majetek za více než tři čtvrtě miliardy korun. Pochopitelně družstevního, přesněji řečeno

v rámci celých objektů. Za další desítky, ne-li stovky milionů pak levně získaly množství základních prostředků.

(V prověřovaných 36 společnostech se mezi členy dozorčích rad, představenstev, ředitelů či společností vyskytuje jméno Čuba 22x. Současně však citované společnosti "decenčně" zajišťovaly dobré kontakty na ústřední orgány a jiné "vhodné" instituce, jejichž pracovníci byli výběrově zařazováni do představenstev. V této souvislosti můžeme například jmenovat TRIKAMO nebo ZLÍNŠTAV...)

Vraťme se však ale ke vzpomínané "privatizaci". Jak už bylo řečeno, ceny "prodeji" se zde stanovovaly vesměs bez zraleckého posudku. A pokud nějaký byl, realizoval se prostřednictvím vlastního člověka, nejraději zaměstnance agrokombinátu. Při stanovování ceny takovéto družstevního podniku, závodu, provozovny nebo objektu družstva se pak přihlíželo pouze ke hmotnému vybavení, nikoliv ke jménu zavedené firmy, rozpracovaným zakázkám, dosavadní ziskovosti a podobně.

(Jako příklad lze uvést AGRO-TOUR agenturu domácího a zahraničního cestovního ruchu, zabývající se i provozováním heren a hracích automatů. Zařízení dosáhlo za necelého půl roku v roce 1990 zisk tři milióny korun, bylo však prodáno tehdejšímu řediteli JUDr Zdeněku Novákovi za 150 tisíc. Kdo nevěří, ať nahlédne do seznamu privatizací a porovná zisk ve výsledcích finanční revize.)

Často se pak nedozdívala ani zásada prodeje za zůstatkovou hodnotu základních prostředků. Vzniklé rozdíly pak JZD DAK účtovalo jako ztrátu z prodeje.

(A opět další příklad: Družstevní podnik KVARTO v Lipě se prodal těsně před kolaudací za 12 miliónů 200 tisíc korun, což bylo méně než polovina prostaných nákladů. A kdo to koupil? Společnost POLSTAR, s.r.o., tvořená tehdejšími řediteli podniku Slušovic, panem Polišenským. Za důkazy necht znemou posloužit citované už doklady finanční revize a seznam privatizace...)

Vedle privatizačních projektů velkých objektů závodů a podobně byly realizovány v roce 1990 také prodeje menších objektů, dílen a jednot-

livých základních prostředků v celkové hodnotě přesahující 200 milionů Kčs. Tím si totiž DAK Slušovice, přesněji jeho funkcionáři a vedoucí pracovníci, pozdější podílci a akcionáři rozhodující společnosti vzniklých z družstevního majetku, zavazovali stovky jednotlivců i organizací v kraji: Už z toho důvodu, že většinou šlo o prodeje hluboko pod zůstatkovou hodnotu těchto prostředků.

(Tak třeba osobní automobil Ford Sierra GTH 21-00 v zůstatkové ceně 188 tisíc korun se prodal vedoucímu pracovníkovi DAK Slušovice za pouhých 52 tisíc Kčs. Nebo NTS systémy v zůstatkových hodnotách 110 až 240 tisíc korun se prodávaly vesměs za pouhých 5000 Kčs navíc u některých základních prostředků při prodeji fyzickým osobám odvádějí DAK za kupce i daň z obrátu, často přesahující strženou cenu.)

A tak bychom mohli pokračovat dál a dál. Jenomže: Usnesení vyšetřovatele Úřadu vyšetřování pro ČR policie České republiky, podepsané majorem Amoštem Kukačkou dne 2. dubna 1992 (viz v dalších částech našeho seriálu) říká, že vše je v naprostém pořádku. A to i přesto, že ony citované prodeje neodpovídaly zaregistrovaným stanovám družstva a nebyly předloženy ke schválení. A vůbec už je podivné, že zmíněné usnesení nebere v úvahu několikanásobnou účast vedoucích představitelů jak v družstvu, tak současně v obchodních společnostech. Přesto, že se tím porušoval už tehdy zákonem stanovený zákaz konkurence.

ÚVĚRY OD INVESTIČNÍ BANKY

Z mnoha zveřejněných dokumentů, a to nejen v předešlých kapitolách tohoto seriálu, zcela zřetelně vyplývá, že JZD DAK Slušovice se dostalo v průběhu roku 1990 do těžké platební neschopnosti. Ostatně přiznávalo to i samo tehdejší vedení agrokombinátu. Střízlivé odhady říkaly, že celková pasivní bilance prý činila koncem prvního roku po 17. listopadu zhruba tři miliardy korun. Vzhledem k dalšímu "podivnému" vývoji kolem slušovického družstva tuto částku dodnes (tj. rok 1995) nikdo nepotvrdil ani nevyvrátil. Přesto, nebo možná právě proto nutí uvedená skutečnost k otázce: Jak je možné, že DAK si už od jara 1990 půjčoval peníze od mnoha bankovních ústavů České republiky, přitom "prodával" majetek a kupující poskytovali obrovské "bezúročné půjčky"? Jaká

vlastně byla úvěrová aktivita JZD AK Slušovice? V následujících řádcích si proto dovolíme čtenářům o ni předložit několik dokumentů. Vskutku dost zajímavých. Zejména z hlediska, nač potřebovali peníze a kolik.

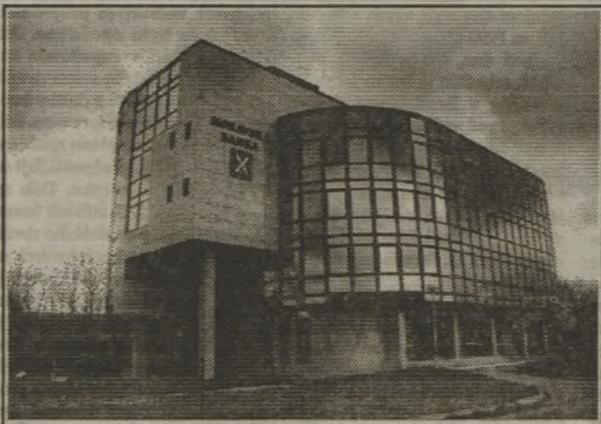
Dne 3. května 1990 se docent ing. František Čuba, CSc., obrátil dopisem na Investiční banku v Ostravě. Psal v něm: "Na základě předběžného jednání se na Vás obracíme se žádostí o poskytnutí provozního úvěru ve výši 400 milionů Kčs. Naše družstvo se počátkem letošního roku dostalo do určité finanční nerovnováhy, kterou se... nepodařilo zvládnout. Důvodem byl především značný rozsah nákupu komponentů výpočetní techniky

sví komponentů pro výpočetní techniku z jihovýchodní Asie. Po dobu téměř dvou měsíců byl vytvořen pravidelný letecký most prostřednictvím pronajatých letadel. V zájmu našeho družstva je rozšířit letecký park a podílet se na nákladní letecké dopravě, u níž lze v nových ekonomických podmínkách očekávat výrazný vzestup přepravních výkonů. V současné době je kontrahován nákup sovětského nákladního letadla IL-76TD, jehož dodávka by se měla uskutečnit do 1. listopadu 1990... Z důvodu zajištění ekonomiky provozu je nutno již nyní zajišťovat a kontrahovat přepravu zboží tak, aby ihned počátkem listopadu mohl být letecký provoz zahá-

května 1990 (IB/90/Dol), a to převedením na účet číslo 419-661 vedený u Komerční banky ve Zlíně. Úroková sazba diskont byla stanovena na +2 procenta odchylky, termín splatnosti neprojděje do 26. března 1991. Navíc smlouva stanovila, jak se bude postupovat v případě nesolventnosti agrokombinátu či nedodržení dohodnutých splátek (do 26. června 1990 50 milionů, do 26. září 100 milionů, do 20. prosince 100 milionů a do 26. března 1991 150 milionů Kčs.)

Obdobný obsah měla i úvěrová smlouva na 200 milionů korun. S tím, že diskontní úroková sazba byla stanovena na +8 procent a doba splatnosti do 1. srpna 1990. Mimo to při jejím sjednání 12. června 1990 došlo k dohodě, že "v případě nedodržení termínu sjednané splátky se organizace (tj. JZD AK Slušovice, pozn. autor) zavazuje uzavřít s Investiční bankou, pobočka Brno, smlouvu o zástavě nemovitosti led oddílu A zákona č. 103 Sb. v minimální výši poskytnutého úvěru..."

(Úvěry tedy byly povoleny, podmínky stanoveny. Jak již vyplývá z předchozího textu, jednalo se celkem o 600 milionů Kčs. Jenomže, v dalším textu našeho seriálu uvidíme, že Slušovicem si vypůjčily mnohem víc. Na co? Údajně na překlenutí krátkodobých potíží. Ty se však změnily - či v té době už byly - dlouhodobými. Dalo by se dokonce říci, že katastrofickým. Nač asi ony peníze vedení družstva použilo, když hospodaření agrokombinátu už tehdy téměř neexistovalo?)

Kde asi zmizely peníze slušovické lobby?

v závěru minulého roku z jihovýchodní Asie... Nepříznivý vliv se prohloubil i vysokými odvodovými povinnostmi za rok 1989... předstihem nákupu materiálu pro zajištění růstu výroby roku 1990 a v neposlední řadě i výrobními a odbytovými problémy, vyvolanými změnou vnitropolitickou situací. Finanční plán našeho podniku pro rok 1990 počítá v prvním čtvrtletí v důsledku výše uvedených skutečností, se ztrátou a teprve v dalším období s tvorbou vlastních zdrojů. Ve druhém pololetí počítáme rovněž s dalším nákupem komponentů výpočetní techniky, který by při realizaci na vnitřním trhu měl opět přinést výrazný finanční efekt..."

Stejně datum však také nese žádost adresovanou panem docentem ing. Františkem Čubou, CSc., kupodivu opět do Investiční banky v Ostravě: "Součástí JZD AK Slušovice je i letecký provoz. Zatím vlastní tři menší dopravní letadla. V posledním čtvrtletí minulého roku se tento provoz zabýval i zprostředkováním letecké dopravy většího množ-

jen... Protože naše družstvo nemá v současné době žádné volné finanční zdroje, žádáme Vás na základě předběžného jednání o poskytnutí středně dobrého investičního úvěru ve výši 200 milionů korun..."

(Takže dohromady 600 milionů. Pro krytí platební neschopnosti JZD AK Slušovice. Anebo také k zakoupení letadla či vzhledem k "nepředpokládané" vysokým nákladům za realizování leteckého mostu z jihovýchodní Asie do agrokombinátu. Zajímavá je však jiná věc: Vedení družstva oficiálně přiznává kontrakty s touto částí světa, když na druhé straně je popírá. Stejně tak jako vytvoření "leteckého mostu". A pak, na skladech měli Slušoviči obrovské množství v podstatě "mrtvého" kapitálu právě v taktu komplectovaných počítačích. Ostatně, zkontroloval vůbec někdo, na co těch 600 milionů korun bylo využito? Co s jejich pomocí docent ing. František Čuba, CSc., a spol. platili?)

Úvěr 400 milionů korun povolila Investiční banka v Ostravě dne 21.

DLUHÝ NIKDO NECHTĚL PLATIT

Vyjednávat si "terminové" či investiční úvěry na překlenutí údajně dočasných, resp. dlouhodobějších finančních potíží je jedna věc, jejich splácení v rámci znovunabytí solventnosti věc druhá. Zdá se, že JZD agrokombinát Slušovice, zřejmě úmyslně, zvolil možnost třetí. Totiž, snažil se co nejdelší odlašovat plnění svých závazků vůči bankám. Korespondence, která se k uvedenému tématu zachovala, je v této souvislosti dost výmluvná. Všimněme si proto některých úryvků z ní. A pro jistotu se držme dvou už zmíněných úvěrů, tj. oněch 200 a 400 milionů korun poskytnutých Investiční bankou prostřednictvím svých poboček v Brně a Zlíně.

Dne 25. září 1990 se obrátil ekonomický náměstek DAK Slušovice ing. Kadlčák (krátce po listopadu 1989 nástupce doc.ing. Františka Trnky, CSc., který se stal předsedou Čs. strany zemědělské), na ředitele Investiční banky v Ostravě s dopisem následujícího znění:

"Podle úvěrové smlouvy uzavřené s Vámi dne 21. května 1990 jsme povinni poukázat dne 26. září druhou splátku úvěru ve výši 100 miliónů Kčs. Vzhledem k tomu, že jsme se dostali do tíživé finanční situace, nejsme schopni ve stanoveném termínu dohodnutou splátku poukázat. Hlavní příčinou naší zhoršené finanční situace je zejména posun termínů vývozu mikroelektroniky do SSSR a opožděná realizace dalších obchodních případů... Předpokládáme, že během měsíce října a listopadu se nám podaří vzniklý rozdíl vyrovnat a dohodnutou splátku uhradit. Jsme si vědomi, že uplatnění zvýšenou úrokovou sazbou... Žádáme však, aby od dalších sankcí bylo zatím upuštěno..."

Hned druhého dne proběhlo o této věci za přítomnosti zástupců Investiční banky a ing. Kadlčáka a ing. Šindlera ze Slušovic konkrétní jednání. Podle záznamu bylo dohodnuto, že: bude stanoven sedmnáctiprocentní úrok z nespacené částky, nový termín splatnosti celého úvěru nejpozději do 20. prosince 1990 a určeno zástavní právo na nemovitost tak, aby hodnota nemovitosti odpovídala poskytnutému úvěru. V případě nesplnění náhradních termínů splatnosti dle dodatku k úvěrové smlouvě se má dále zvýšit úvěrová sazba a po jednom měsíci přistoupit k realizaci zástavního práva.

(V pořadí už druhý odklad žádaly Slušovice 19. října 1990. Pochopitelně s obdobným zdůvodněním. Cíli značný nákup komponentů výpočetní techniky, zpoždění kontraktů... Je zde ovšem i jedna zajímavá věta: "Jednou z forem, jak chce naše družstvo zabezpečit plnění úvěrových podmínek Investiční banky Ostrava, je rezervace finančních prostředků z PRIVATIZACE některých provozů a závodů našeho družstva...")

Stejným způsobem v podstatě postupoval agrokombinát Slušovice i u úvěru 200.000.000 Kčs, který byl poskytnut 12. června 1990. Prostě, v dohodnuté lhůtě, tj. k 1. srpnu 1990, nezaplatil nic. Dne 31. července se v této záležitosti docent ing. František Čuba, CSc., obrátil

s osobní žádostí o odklad na pobočku Investiční banky ve Zlíně. A opět se stejně "obehranou" písmičkou: "V průběhu druhého čtvrtletí provedlo naše družstvo nákup devizových prostředků na aukcích v hodnotě 300 miliónů korun. Ty byly použity na nákup komponentů výpočetní techniky pro dodávku počítačů převážně do SSSR. Vzhledem k tomu, že tyto komponenty jsou fyzicky realizovány až v současném období, tj. na přelomu července a srpna, dostalo se naše družstvo do platební neschopnosti. Platby za dodávky finančních produktů, jak na tuzemský trh, tak i do SSSR, lze očekávat až počátkem září. Žádáme Vás proto o možnost prodloužení splatnosti tohoto úvěru do 1. října 1990..."

Téhož dne, čili prakticky okamžitě, schválila pobočka Investiční banky v Brně DODATEK č. I k citované smlouvě o poskytnutí krátkodobého úvěru 200.000.000 Kčs. Souhlasila s posunutím termínu splátky na 1. říjen 1990. Jinak nic. Bez dalších sankcí a opatření. Přestože původní dohoda z 12. června zněla poněkud jinak.

(Stejně problémy však měly Slušovice i s jinými bankami. Například s Komerční bankou v Novém Jičíně. Tam jim poskytl 27. března 1990 úvěr ve výši 60 miliónů korun - registrační číslo 028/90/2612. Pochopitelně, také v tomto případě dělalo družstvo problémy známé z jednání s předšestými bankami. Ale, podívejme se na to trochu jinak: Vzejmeme-li v úvahu zatím to, co bylo zveřejněno, máme ve druhém čtvrtletí 1990 celkem 660 miliónů korun. A když k tomu připočteme dalších 320 miliónů Kčs, které zapůjčila v červnu 1990 (!) pražská Agrokombina, máme dohromady 980.000.000 Kčs. Téměř jednu miliardu... Hezká suma, co? Jenže nevíme, k čemu byla použita. A také, kolik z toho a kdy dostaly banky zpět. Protože o tom se za poslední čtyři roky nemluvalo...)

PROČ JSOU ÚDAJNĚ NESOLVENTNÍ

V souvislosti s předchozími žádostmi JZD agrokombinát Slušovice o odklad splátek krátkodobých úvěrů jsme hovořili zatím o situaci v létě 1990. A ta byla pochopitelně spíše katastrofální. Jenomže, jak tvrdil vedoucí představitel družstva, k podstatnému zlepšení mělo dojít v druhé polovině téhož roku. Pánové docent ing. František Čuba, CSc., Kadlčák a další slibovali peněžní ústavům "hory doly", jen aby nemuseli platit. Podívejme se teď, co uka-

zuje staus quo doopravdy. A jako základ vezmeme "Hodnocení podmínek krátkodobého úvěru", které pro Investiční banku v Ostravě vypracovali v agrokombinátu dne 10. října 1990. Dovolíme si z něj pro ilustraci citovat některé pasáže:

"... Předkládáme rozbor příčin neplnění a navrhuje úpravu Vámi předložených požadavků. V průběhu srpna a září se družstvo dostalo do zvýšené platební neschopnosti. Hlavní příčinou je činnost zahraničního obchodu, která byl koncem prvního pololetí orientována především na vývoz výpočetní techniky do SSSR. Byl proveden značný nákup komponentů výpočetní techniky, ale definitivní projednání kontraktu bylo opožděno. Již v průběhu září se expedovala dodávka do Sovětského svazu ve výši čtyři milióny dolarů a další v hodnotě tři milióny je připravena. Tržby budou mít proti plánu zpoždění asi tři měsíce, tj. předpokládají se v listopadu tohoto roku. Dále se v hodnotě cca 180 miliónů korun uskutečnil nákup spotřebního zboží, jehož realizace v tržních fondech se předpokládá postupně od konce října. Dalším problémem, se kterým se družstvo muselo vyrovnat, je snížení úvěrového rámce u Komerční banky ve Zlíně. V důsledku krácení objemu finančních prostředků centrální bankou byl našemu agrokombinátu v průběhu měsíce září a října postupně snížen úvěr o 200 miliónů korun..."

(Čili stejně vyltmylu. A divdvy jakbysmet. prostě, začaly sem chodit levnější počítače ze Západu, ale Slušovice dělaly dál ty své dráhé "obry", které nikdo nechtl. Dokonce ani v "bratrském" Sovětském svazu. Nově tam je snad pouze konstatování o krácení "objemu finančních prostředků centrální bankou a snižování úvěrů". Není už ovšem pro jistotu uvedeno, proč. Jinak by musel docent ing. František Čuba, CSc., přiznat, že do onoho momentu nevrátili bankám z půjčených peněz v podstatě nic. Z téměř miliardy dluhů.)

Pokračujme však dále a podívejme se, jaké řešení Investiční bance v Ostravě JZD AK nabízel: "Jednou formou, jak chce naše družstvo zabezpečit plnění úvěrových podmínek Investiční bance, je rezervace finančních prostředků a privatizace některých provozů a závodů našeho družstva. Vámi navrhované řešení splatnosti úvěru doporučujeme upřesnit takto: Neuhrazeno splátku ve výši 100 miliónů korun z 26. září tohoto roku a další splátku 20. října k 20. prosinci řešit postupnou úhradou podle následujícího

harmonogramu: K 30. říjnu 10 miliónů, k 7. listopadu 25, k 17. listopadu 40, k 5. prosinci 20 miliónů Kčs a k 12. a 20. prosinci po 40 miliónech korun. Za účelem zástavního práva předkládáme přehled základních prostředků našeho družstva. V případě neplnění dohodnutých termínů splátek by bylo podle Vašeho výběru provedeno zástavní právo..."

K materiálu, který zde citujeme, je přiložen i velmi zajímavý seznam, celkem 51 podniků a firem v Československu, jež prý údajně Slušovicím dlužily velké peníze. Dohromady 129 miliónů, 715 tisíc 584 koruny, 3 milióny 916 tisíc dolarů a jeden milión 711 tisíc marek. Přitom bylo příznačné, že mezi tzv. dlužníky patřily i takové subjekty, které měly velké pohledávky zpětně, tj. právě vůči agrokombinátu. Např. mnoho závodů Zemědělského zásobování a nákupu. Z toho třeba Praha milión 828 tisíc 200 korun, Brno milión 370 tisíc korun Lovosice 5.181.194 Kčs, Zlín 3.324.858 Kčs, slušovický závod Zemědělského zásobování a nákupu 17 miliónů 781 tisíc 450 korun... A v zahraničním obchodu pak právě Koospol milión 7 tisíc 403 korun, Chemapol 14.266.053 Kčs, Unicoop 13.894.000 korun... V markách potom Koospol (údajně za vývoz dobytka Slušovice export) milión 711 tisíce v dolarech S. P. Elektronik NSR (počítače do SSSR) 3 milióny 916 tisíc...

(Vskutku, zajímavé čtení. Zvláště, jak již bylo řečeno, když množství z oněch vyjmenovaných dlužníků velmi intenzivně a prakticky bezdaru "doluje" z JZD agrokombinát Slušovice svoje stamiliónové pohledávky. Pochopitelně zbytečně. Anebo ony podniky zahraničního obchodu: Těžko mohou družstvu zaplatit, když mají prodávat jeho zboží, které nikdo nechce. Jenomže, to už pro jistotu pan předseda Čuba neřikal. Tak jako neřikal, nač byla ve skutečnosti ona téměř miliarda korun půjčená v létě 1990 použita. Při dělení majetku družstva, jak uvidíme později, se totiž v podstatě žádné komponenty na výrobu počítačů nenašly. Natož pak hotové, kompletně počítače připravené k exportu do SSSR. A to už nemluvíme o pohledávkách z této země vůči družstvu... Bylo by zajímavé zeptat se na tyto okolnosti policejních orgánů, které později některé věci kolem Slušovic vyšetřovaly a údajně zholna nic nezjistily...)

(Pokračování příště)
Jiří F. PILOUŠ